

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot gøre opmærksom på, at den diskussion, vi havde i Europaudvalget om andre spørgsmål, som bl.a. jeg havde bedt om at få til debat i Folketingssalen, jo gik på, at man havde den ordning, at flertallet i Europaudvalget skulle bestemme, om sagen skulle forelægges i Folketingssalen. Derfor foreslog jeg, at man så skulle have en mindretalsbeskyttelse.

Det var derfor, jeg sagde, at man i Folketingets Europaudvalg i virkeligheden har haft en meget restriktiv brug af den bestemmelse i forretningsordenen, en efter min opfattelse for restriktiv brug, ikke i den konkrete sag, som nu er kommet til debat i Folketingssalen i dag, men i almindelighed. Det var det, jeg forsøgte at udtrykke.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg vil gøre opmærksom på, at det er den foregående ordfører, man kan stille spørgsmål til.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er naturligvis fuldstændig enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det er godt, at vi har debatter her i Folketinget; det er jo derfor, vi har et demokrati, og det er derfor, vi har et Folketing. Men nu er det jo ikke første gang, vi diskuterer Europol. Jeg har talt op, at det faktisk er 7. eller 8. gang, vi diskuterer Europol, så der er jo ikke noget nyt under solen i denne her diskussion. Og vi kan naturligvis blive ved med at diskutere det, vi kan tage diskussionen 500 gange for den sags skyld, men det synes vi sådan set er spild af Folketingets tid.

Helge Adam Møller (KF):

Det er ikke så tit, jeg har mulighed for at sige tak til justitsministeren, desværre, og derfor vil jeg godt benytte denne lejlighed til at sige tak til ministeren for en god, grundig og omhyggelig redegørelse, som ikke giver anledning til yderligere spørgsmål fra Det Konservative Folkeparti.

Anne Baastrup (SF):

Så går det hurtigt. Jeg har nu tænkt mig at bruge mine 10 minutter. Sagen er ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Taletiden er 5 minutter.

Anne Baastrup (SF):

Godt, så kaster jeg mig over det sidste.

Det er faktisk en utrolig central beslutning, som vi her har fået en redegørelse for, og noget af det, der er allermost vigtigt, er, hvordan Europol kommer til at udvikle sig fremover. Jeg har derfor forsøgt at studere, hvad kloge professorer rent faktisk mener omkring databeskyttelsessystemet, og herunder har jeg fundet frem til professor Peter Blume, hvis afsnit om Europol-systemet jeg vil omtale.

Sagen er nemlig den, at der er tale om et samarbejde mellem politi fra mange forskellige kulturer, hvor der ikke findes en fælles opfattelse af forholdet mellem politi og borgere og en fælles opfattelse af politiets funktion i samfundet. Samtidig er kriminalitetsformerne jo forskellige, og dermed er der forskelligt udgangspunkt for, hvilke magtmidler politiet skal bruge. Og disse forskellige politikulturer har betydning for databeskyttelsen, for der er naturligvis en begrundet risiko for, at retsregler kan fortolkes forskelligt og især praktiseres forskelligt.

Så har vi det næste problem, som jeg tidligere har nævnt, og det er, at selve grundlaget for Europols databeskyttelsesregler hviler på Europarådets databeskyttelseskonvention. Det er i den sammenhæng bemærkelsesværdigt, at der ikke er en henvisning til den EU-retlige regulering, som går videre, og det er et problem.

Et andet problem, som også ligger i det her databeskyttelsessystem, er videregivelsen af oplysningerne til tredjelande og eksterne organisationer – det kunne jo f.eks. være Interpol. Det forudsættes i den forbindelse – og der er ikke et øje tørt – at der er »sikret et tilstrækkelig højt beskyttelsesniveau«. Enig, men den her bestemmelse er interessant, fordi den giver store muligheder for spredning af oplysninger. Og alle reglerne om sletning af oplysninger og lignende kan vi risikere ikke får betydning for de lande, der modtager oplysningerne, fordi det er lande, som ikke er omfattet af Europolkonventionen. Det er et problem.

Så vil jeg konkret referere til Peter Blume, som har sagt, at konventionen indeholder en lang række databeskyttelsesretlige bestemmelser, der på nogle punkter er forholdsvis åbent formuleret, og hvis praktiske anvendelse kan give anledning til bekymring særlig i relation til de skønspregede oplysningstyper og dataeksporten til tredjelande. Og han slutter af med at udtrykke ønsket om, at de kompetente danske myndigheder udøver en stor agtpågivenhed og